

behændig — vovet sig noget for langt ud, og et meget alvorligt Injuriessøgsmal er nu under Opsejling; og hvis Folk havde villet være over det, vilde dette Søgsmal kunne være blevet efterfulgt af en Række andre. De 3 Herrer har dernæst tilstillet Justitsministeriet og Udvalgets Formand en Række nye Klager med Anmodning om fornyet Undersøgelse, idet de lover, at der ikke skal blive Ro om Nyborg Straffeanstalt, før de har faaet Oprejsning. I en af disse Klager — den er dateret Maj 1919 — retter de 3 Herrer en Beskyldning mod en Del af deres tidligere Kolleger, idet de beskylder en Række af Fagbetjente ved Anstalten for at have modtaget Returnation af Varer, Maskiner og Værktøj, som de paagældende købte til Anstalten. Eller rettere sagt — thi de Herrer er meget behændige, det er Kverulanter tidt — deres af dem alle 3 medunderskrevne, Erklæring lyder paa, at de, da de var Betjente ved Nyborg Straffeanstalt, har hørt deres Kolleger udtale, at de skulde have Returnation. Altsaa, efter at disse Herrer gennem deres Avisartikler har kastet sig over deres tidligere Inspektør, Fængselspræsten, 11 forskellige andre overordnede Fængselsfunktionærer, de Folketingsmænd, Marott og Hans Nielsen, til hvem de tidligere forgæves har henvendt sig, men som i Modsetning til det ærede 16de Medlem for Hovedstaden har vist dem Vintervejen, samt over den Dommer, der har ledet den retslige Undersøgelse, og Fængselsdirektøren — kaster de sig nu over deres tidligere Kolleger og fortæller, at de har gjort sig skyldige i at modtage Returnation. Nu kunde man naturligvis i dette som saa mange andre Tilfælde have ladet være at bryde sig noget om saadanne Kverulanter Angivelser. Men af Hensyn til de Mænd, mod hvem Beskyldningerne var rettede, og da der i det hele taget rejstes saa megen Uro om Nyborg Straffeanstalt, fandt jeg det rigtigst, at der blev foretaget en retslig Undersøgelse. Og hvad blev Følgen? Til Retten har foruden alle de paagældende Betjente alle Straffeanstaltens Leverandører, ikke mindre end 67 Firmaer, afgivet Erklæring under Vidneansvar, og alles Erklæring gaar ud paa, at der ikke nogen Sinde direkte eller indirekte er tilbudt eller ydet Tjenestemænd ved Nyborg Straffeanstalt Provision, Gave eller anden Begunstigelse ved Leverancerne. Altsaa, alt dette Besvær har alle Fængselsfunktionærerne og 67 Firmaer haft blot for disse Kverulanter Skyld — rent bortset fra al den Ulejlighed, Retten

har haft. Det svarer ganske til, at vi staar her og spilder en hel Dag paa Diskussionen om dette, men De maa have mig undskyldt, thi jeg er nødt til at forsvare Fængselsdirektøren overfor al den Tale, der her er ført imod ham, selv om den er nok saa urigtig og fuldkommen overflødig og intetsigende.

Men den Undersøgelse, som nu er anstillet, har dernæst bragt nogle højst interessante Oplysninger om de 3 Herrer og deres lige indtil den aller-sidste Tid fortsatte velsignelsesrige Arbejde sammen med det ærede 16de Medlem for Hovedstaden. Under den nye Undersøgelse har nemlig 2 Betjente til Forhørsprotokollen oplyst, at den ene af de 3 Herrer, Betjent Halm, altid gik og noterede alt muligt op i sin Lommebog om, hvad der passerede paa Straffeanstalten, og han raadede sine Kolleger til at gøre det samme, da det altid, som han udtrykte sig, „kunde benyttes ved Lejlighed“. Det er endvidere blevet oplyst i Anledning af Undersøgelsen, at han har pralet med, „at han havde været Mand for at faa Fængselsinspektøren afskediget, og at han nu skulde sørge for, at Turen bagefter kom til Fængselsdirektøren og Ministeren“. Alle tre Herrer praler i Retsmødet den 24. Juli d. A. med, at de fra Dr. Fraenkel har faaet tilstillet Udvalgsbetænkningen, til hvilken de „ønsker skriftligt at fremsætte deres Bemærkninger“. (*Fraenkel*: Den offentlige Udvalgsbetænkning). Selvefølgelig. Det ærede Medlem staar i Forhold til de tre afskedigede Kverulanter. (*Jessen*: Den var ikke afgivet den Gang). (*Fraenkel*: Jo.). Den ene af de tre Kampfæller, det ærede Medlem har, den afskedigede Betjent A. B. Jensen — det er ham, der fortæller om Porten og sladrer om sin tidligere Ven, Vagtmesteren — fremlægger i Retten et trykt Manuskript, hvorefter Folketingsmand Hans Nielsen „har givet Halm Løfte om en bedre Stilling, hvis han vilde lade være at optræde som Vidne i Sagen!“ Det er naturligvis det rene Vrøvl, men det viser, hvor vidt saadan en Kverulant kan gaa.

Jeg kommer nu til en anden af dem, nemlig den Betjent, Hr. Bang, som blev afskediget allerede forinden Undersøgelsens Begyndelse, fordi han fortalte de unge Fanger Historier „af den gemeneste Art“ og havde gjort sig skyldig i Uredelighed, men som man var skikkelig nok til ikke at lade tiltale og straffe. Det er — jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke hertil — den Mand, om hvem det ærede 16de Medlem for Hovedstaden i Betænk-